

การจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมความสามารถ
ทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

นางสาวจิตติกา ชมแสงแก้ว
รหัส 571761321045 ห้อง 1/11603

สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปีการศึกษา 2561

**การจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมความสามารถ
ทางการพูดของเด็กปฐมวัย
นางสาวฐิติกา ชมแสงแก้ว**

สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์
title.0403@gmail.com 0911023699

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาระดับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย และ เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย – หญิง อายุ 5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ ระดับชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ เทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการจับสลากมา 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน และสุ่มนักเรียน โดยวิธีการจับสลากมาจำนวน 15 คน เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด ในการศึกษา ครั้งนี้ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t- test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองระดับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง และความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าสูงขึ้นอย่างสูงขึ้นอย่างชัด

คำสำคัญ

พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย คือ พฤติกรรมที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการใช้ ภาษาติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อรับรู้ หรือแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และติดต่อซึ่งกันและกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ พัฒนาการด้านความเข้าใจภาษา และพัฒนาการด้านการแสดงออกทางภาษา ตามปรัชญาการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา นั้น เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กตั้งแต่ 0 – 5 ปี การพูดของเด็กปฐมวัยจึงได้แสดงไว้ตาม ตารางพัฒนาการทางภาษาและการพูดในด้านความเข้าใจและ การใช้ภาษา

การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ในการเล่ามีหลายชนิด มีทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพยนตร์ การที่มีภาพสวยๆ มาประกอบการเล่าเป็นการจูงใจให้เด็กติดตามเรื่องราวด้วยความอยากรู้ เด็กจะสนุกสนานมากขึ้นถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพ ผู้เล่าจะต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและร่วมสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่เทคโนโลยีเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มนุษย์จึงจำเป็นต้อง ได้รับการพัฒนา ให้สามารถเติบโตและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และต้องเริ่มตั้งแต่เกิด โดยปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดี ต่อการรับรู้ เรียนรู้ และการแสวงหาความรู้ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือภาษา เพราะภาษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่มนุษย์สามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วเข้าใจ ง่ายที่สุด และนอกจากนั้นภาษาจึง เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการติดต่อกับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้สึกที่มีต่อกัน การติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดความรู้สึกนี้ อาจจะสามารถสื่อออกมาได้หลายรูปแบบ เช่น ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และแน่นอนที่สุดวิธีพูดย่อมเป็นวิธีติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนั้นการ พัฒนาภาษาพูด ยังเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาภาษาอื่นติดตามมาอีกด้วย (กรมวิชาการ, 2546, น. 1)

การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของภาษา ที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมาย แสดงความคิด ความรู้สึก ทักษะ ความสามารถทางสติปัญญา และการปรับตัวเข้ากับสังคม การพูดจึงเป็นวิธีสื่อความหมายที่ มนุษย์ใช้มากที่สุด และเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ในการสื่อความหมายอีกด้วย ภาษาพูดเป็นพื้นฐาน ในการเรียนรู้ภาษาอ่านและภาษาเขียนและเป็นประโยชน์ต่อ การเรียนในสาขาวิชาต่างๆ (คันสนีย์ฉัตรคุปต์. 2543: 35) ดังนั้นการพูดจึงเป็นความสามารถทางภาษาที่สำคัญ ที่ควรส่งเสริมให้แก่เด็กปฐมวัย เด็กที่ พูดได้เร็วจะได้รับประโยชน์ด้านการสื่อสารมากกว่าเด็กที่พูดช้า การพูดเป็นเครื่องมือช่วยในการส่งเสริม พัฒนาการด้านอื่นๆ ความสามารถด้านการพูดในเด็กก่อนวัยเรียน จึงเป็นเสมือนกุญแจเปิดทางไปสู่ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การพัฒนาชีวิตทางสังคม และการช่วยเหลือตนเอง การที่ครูมีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับลำดับขั้นของความสามารถทางภาษา จะช่วยให้ครูสามารถส่งเสริมทักษะทาง ภาษา ให้แก่เด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นไปใน ลักษณะของการบูรณาการเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านการฟังและการพูด การเรียนรู้ที่เหมาะสม คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนและปฏิบัติให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ประพฤติปฏิบัติ ลงมือกระทำจริง การจัดกิจกรรมต่างๆ ต้องให้นักเรียน มีโอกาสรับรู้ โดยผ่านการรับรู้หลายๆ ทาง อาทิ การฟัง การพูด การถาม การสัมผัส และการทดลอง การจัดกิจกรรมต้องท้าทาย ชวนคิด มีความสนุกสนานพอเหมาะกับวัย และความสามารถของนักเรียน (สิริมาภิญโญอนันตพงษ์. 2545:196)

การเล่านิทานเป็นวิธีที่ง่าย และนิยมกันแพร่หลาย ในการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะ ทางภาษา มาลคินา (Malkina. 1995: 38) กล่าวว่า การเล่านิทานเป็น เครื่องมือที่มีประสิทธิผลต่อผู้เริ่มเรียนภาษาเพราะสามารถแสดงถึงอารมณ์ต่างๆ การรับรู้ และความเข้าใจได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับเด็ก เพราะการเล่านิทาน สามารถกระตุ้นความสนใจของเด็ก เพราะเรื่องที่นำมาเล่านั้น เด็กสามารถ รับรู้อารมณ์ และเรียนรู้วัฒนธรรมจากเรื่องที่ฟังได้ การเล่านิทานจึง เป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่ครูสามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษาของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ฟังครูเล่านิทาน จะจดจำ ความต่อเนื่องของเรื่องราว ตลอดจนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความสามารถทางการพูด เพิ่มขึ้นด้วย เช่น ในงานวิจัยของ จีวรรณ นนทชัย (2555)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการทดลอง การเล่านิทานประกอบ เพื่อเปรียบเทียบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพแล้ว เด็กปฐมวัยจะมีความสามารถทางการพูดสูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้เด็กได้ใช้ทักษะทางการพูด เป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม เล่านิทานประกอบภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม เล่านิทานประกอบภาพ

ความสำคัญของวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยได้นำการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ ไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กชาย-หญิง อายุ 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องรวม 60 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา เทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชาย-หญิง อายุ 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา เทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากมา 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน และใช้วิธีการจับสลากนักเรียนมา รวม 15 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งห้อง 30 คน โดยผู้วิจัยเลือก ตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระได้แก่ การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

ตัวแปรตามได้แก่ ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดกิจกรรมเล่านิทานภาพ

ตัวแปรตาม

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

1. ด้านการรู้คำศัพท์
2. ด้านการพูดเป็นประโยค
3. ด้านการพูดเป็นเรื่องราว-การกล้าแสดงออก

5สมมติฐาน

เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น

วิธีการศึกษา

การวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t- test แบบ Dependent Samples โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิงอายุ 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องรวม 60 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ เทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กชาย-หญิง อายุ 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องรวม 60 คน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ เทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากมา 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน และใช้วิธีการจับสลากนักเรียนมา รวม 15 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งห้อง 30 คน โดยผู้วิจัยเลือก ตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ
2. แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ การสร้างแผนการจัดกิจกรรม การเล่านิทานประกอบภาพ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ของกรมวิชาการ
2. ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1ฉบับปรับปรุงของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชนกระทรวงศึกษาธิการ

3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ และเทคนิค การสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ

4. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ โดยเลือกเล่านิทานที่มีคำศัพท์ง่าย และ เหมาะสมกับแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นพูดคุยทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อตกลงที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและรูปแบบการเล่า นิทานประกอบภาพ

4.2 เล่านิทาน ให้เด็กฟังด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจนและมีจังหวะสม่ำเสมอในระหว่างการเล่ากระตุ้นให้เด็กใช้ภาษาพูดโดยเน้นการพูดคำศัพท์จากเนื้อเรื่องพูดเป็นประโยคและพูดเป็นเรื่องราวโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยซักถามการจนจบเรื่อง

4.3 สรุปสิ่งที่ได้จากการฟังและเล่านิทาน โดยจัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมก่อนกลับบ้าน เรื่องละ 1 สัปดาห์ๆ ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันละ 30 – 45 นาที รวมทั้งสิ้น 3 สัปดาห์

5. นำแผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตามหลักการแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ จำนวน 5 ท่าน
6. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา
7. ปรับปรุงแผนการสอนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น การปรับขนาดภาพให้มีความใหญ่ขึ้น ควรมีเนื้อหาที่กระชับและเข้าใจง่าย
8. นำแผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 อายุ 5 ปีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรม
9. นำแผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพไปทำเป็นแผนการเรียนรู้ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่ม

การเก็บรวบรวม

ในการศึกษาครั้งนี้แบบแผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t- test แบบ Dependent Samples ตามตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pre-test – Post-test Design

กลุ่ม	Pre -test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการศึกษาค้นคว้า

T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัย
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายมา 1 ห้องเรียนจาก 4 ห้องเรียน
3. นักเรียน 15 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
4. ผู้วิจัยทำการดำเนินการทดลองโดยเล่านิทานสัปดาห์ละ 1 เรื่อง ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 30 – 45 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง โดยใช้ช่วงกิจกรรมก่อนกลับบ้านเวลา 13.30 – 14.15 น.
5. สร้างความคุ้นเคยกับเด็กในกลุ่มตัวอย่างและจัดเตรียมสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ ที่ทำการทดลองให้เหมาะสม เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
6. ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถทางการพูดมาวัดก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
7. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ในช่วงกิจกรรม ก่อนกลับบ้าน ใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันๆ ละ 30 – 45 นาที ในช่วงเวลา 13.30 – 14.15 น.
8. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจนครบ 8 สัปดาห์จากนั้นทำการวัดความสามารถทางการพูด (Post-test) หลังการทดลอง ซึ่งใช้แบบวัดชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบครั้งก่อนการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพ ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพมีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 มีค่า $X = 2.47$ คะแนน ซึ่งก่อนการทดลอง มีค่า $X = 1.27$ คะแนน ในด้านการพูดเป็นประโยคสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่า $X = 2.33$ คะแนน ก่อนการทดลอง มีค่า $X = 0.93$ คะแนน ส่วนด้านการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่า $X = 2.27$ คะแนน ก่อนการทดลอง มีค่า $X = 0.80$ คะแนน จากค่าคะแนน X ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพ จะเห็นได้ว่าความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นทุกด้าน จึงส่งผลให้ความสามารถด้านการรู้คำศัพท์กับความสามารถด้านการพูดเป็นเรื่องราวโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ส่วน ความสามารถด้านการพูดเป็นประโยคโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

พัฒนาการความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัย	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการรู้คำศัพท์	1.27	0.80	2.47	0.64
2.ด้านการพูดเป็นประโยค	0.93	0.80	2.33	0.62
3.ด้านการพูดเป็นเรื่องราว	0.73	0.70	2.33	0.72

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
4. ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t-test แบบ Dependent Sample)
5. ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง ความสามารถทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพ

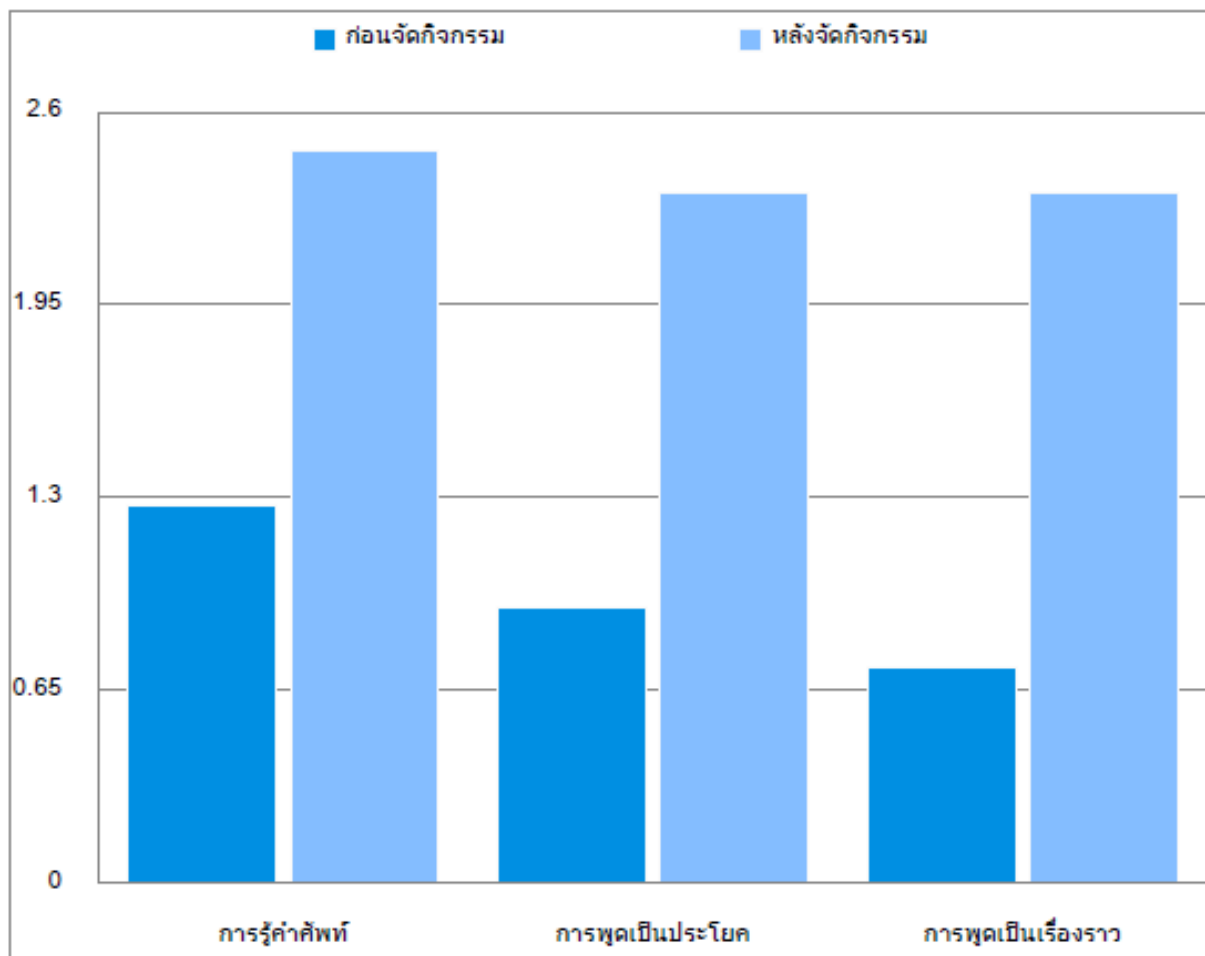
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ และผลต่างของคะแนนจำแนกเป็นรายบุคคล รวมถึงค่าร้อยละของพัฒนาการ

ลำดับที่	ชื่อ	รวมความสามารถ ทางการพูดก่อนจัด กิจกรรมเล่านิทาน ประกอบภาพ (คะแนนเต็ม 9 คะแนน)	รวมความสามารถ ทางการพูดหลังจัด กิจกรรมเล่านิทาน ประกอบภาพ (คะแนนเต็ม 9 คะแนน)	คะแนน พัฒนาการ	ร้อยละของ พัฒนาการ
1	ด.ช.ปกรณ	2	6.00	3	57.14
2	ด.ช.อชิตะ	5	9.00	3	100
3	ด.ช.ปัญญากร	5	9.00	3	100
4	ด.ช.ตะวัน	3	9.00	4	100
5	ด.ช.ธนชัย	2	6.00	3	57.14
6	ด.ญ.ขวัญตา	6	9.00	3	100
7	ด.ญ.ณัฐนันท์	3	8.00	4	83.33
8	ด.ญ.ประกายแก้ว	4	7.00	3	60
9	ด.ญ.มนพร	1	6.00	3	62.5
10	ด.ช.ธนชัย	1	7.00	4	75
11	ด.ญ.สุญาริณี	6	9.00	3	100
12	ด.ญ.เบญจวรรณ	0	5.00	4	55.56
13	ด.ญ.สมจิตต์	2	6.00	3	57.14
14	ด.ญ.สุกัญญา	4	8.00	4	80
15	ด.ญ.จันทร์ดี	0	3.00	3	33.33
รวม		2.93	7.13	3.33	74.74

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง พบว่า ด้านการรู้คำศัพท์ ก่อนใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.27 ส่วนคะแนนหลังใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ด้านการพูดเป็นประโยค ก่อนใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.93 ส่วนคะแนนหลังใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และด้านการพูดเป็นเรื่องราว ก่อนใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 ส่วนคะแนนหลังใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 แสดงว่าเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่า
นิทานประกอบภาพ

ภาพที่ 2 กราฟแท่งแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า โดยภาพรวมคะแนนก่อนใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ส่วนคะแนนหลังใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.13 มีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการของผู้เรียนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 74.74 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพเด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ

กลุ่มตัวอย่าง	n	mean	std.	Mean Diff		df	t	prob
				mean	std.			
ก่อนจัดกิจกรรม	15	3.09	2.00	3.33	0.49	14	6.8	0.00
หลังจัดกิจกรรม	15	7.07	2.71					0

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีพัฒนาการความสามารถทางการพูดหลังการเล่านิทานประกอบภาพ ต่างจากก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว คะแนนพัฒนาการหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพโดยเฉลี่ย 3.33 คะแนน แสดงว่าการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพนี้ทำให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนความสามารถทางการพูดสูงขึ้น 3.33 บวกลบ 0.49 คะแนน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความสามารถทางการพูดและเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ เด็กปฐมวัยหลังได้รับ การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ มีความสามารถทางการพูดโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพมีความสามารถด้านการพูดสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า กิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีการพูดเลียนแบบบทสนทนาของตัวละครตามเนื้อเรื่อง และมีการสอดแทรกคำถามจากครู เพื่อให้เด็กได้คิดและตอบคำถามตามความรู้สึกของตนเอง ซึ่งสอดคล้อง กับ กลุยา ต้นติผลชีวะ (2541: 11 – 12) ที่กล่าวว่า การเล่านิทานให้เด็กฟัง จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาภาษาและความคิด เพราะการให้เด็กได้พูดเลียนแบบบทสนทนาของตัวละคร จะช่วยให้เด็กได้แสดงออก ถึงความรู้สึก ขยายความคิดของตนเองให้กระจ่าง และพัฒนาภาษาด้วย นิทานช่วยให้เด็กได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รวมทั้งพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดได้ดี เมื่อพิจารณาความสามารถทางการพูดเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทาน ประกอบภาพ มีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ก่อนการจัดกิจกรรมเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ คำบางคำเด็กยังไม่เคยได้ยิน เด็กจึงเชื่อมโยงภาพที่ตนเห็นกับประสบการณ์เดิมแล้วตอบตามความเข้าใจของตนเองมีถูกบ้างผิดบ้าง ส่วนเด็กที่ตอบถูกหมดทั้งสามภาพนั้นมีจำนวนน้อย แต่เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดลองจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ พบว่า เด็กให้ความสนใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น มีความมั่นใจในการตอบคำถามมากขึ้น สามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ ได้และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงส่งผลให้หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยด้านการรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ดังนั้นการพูดของครูซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กอยู่จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เช่น การสอนให้เด็กรู้จักความหมายของคำการสอนคำจากท่าทาง การสอนโดยการอ่านนิทานให้ฟัง และการหัดให้เด็กได้ตอบคำถาม เป็นต้น นอกจากนั้นในงานวิจัยยังพบว่าในนิทานแต่ละเรื่องมักจะมีคำ และโครงสร้างประโยคซ้ำไปซ้ำ มา ช่วยให้เด็กจดจำทุกรายละเอียด ได้ การที่ครูแนะนำคำศัพท์ หรือ ทบทวนคำศัพท์จากนิทานเด็กจะได้เรียนรู้โครงสร้างภาษา ซึ่งช่วยให้เด็กได้จดจำ และเทียบเคียงบริบท โดยใช้ความคิดแล้วค่อยๆ นำไปสู่คำพูดของเด็กเอง

2. ความสามารถในการพูดเป็นประโยค เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ มีความสามารถในการพูดเป็นประโยคสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ที่เป็นเช่นนี้ เพราะขณะจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ เด็กได้พูดบทสนทนาของตัวละครตามครู ทำให้เด็กสามารถจับใจความและพูดเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้เด็กยังมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามของครู หากเด็กคนใดตอบสั้นๆ ยังไม่ชัดเจนครูก็จะช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับเด็กคนใด ที่ไม่กล้าตอบ การได้รับกำลังใจจากเพื่อน ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการตอบคำถาม และเรียบเรียงคำพูดให้เป็นประโยคได้อย่างถูกต้องชัดเจนมากขึ้น จึงส่งผลให้หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย ด้านการพูดเป็นประโยคเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542: 63 – 64) ที่กล่าวว่า การฝึกพูดเป็นพื้นฐานที่จะช่วยฝึกทักษะด้านภาษาได้อย่างดี ช่วยให้เด็กสามารถพูดได้ถูกต้องจนเป็นนิสัย เช่น เด็กๆ มักจะพูดประโยคปฏิเสธว่า “ผมเปล่าทำ” ต้องแก้เป็น “ผมไม่ได้ทำครับ” หรือ “หนูไม่ได้ทำค่ะ”

3. ความสามารถในการพูดเป็นเรื่องราว เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่า นิทานประกอบภาพ มีความสามารถในการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ก่อนการจัดกิจกรรมเด็กมีความเขินอาย ไม่ค่อยกล้าพูด กลัวตอบผิด หรือตอบเป็นเพียงประโยคสั้นๆ แต่ไม่เก็บรายละเอียด ไม่รู้สามารถลำดับเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อเด็กได้รับการกระตุ้นจากครู ด้วยการบอคำถาม ได้รับกำลังใจจากเพื่อน ในการช่วยกันคิดแก้ไขปัญหามาตามเนื้อเรื่องของนิทานที่ได้ฟัง จึงส่งผลให้หลังการจัดกิจกรรม เด็กมีความสามารถในการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้นมาก เพราะขณะจัดกิจกรรมเด็กได้พูดบทสนทนาของตัวละครตามเนื้อเรื่องที่ครูเล่า ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน เด็กจึงมีความมั่นใจในการตอบคำถามมากขึ้น สามารถเก็บรายละเอียดจากภาพได้มากขึ้น และเรียงลำดับ เหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยเล่านิทานไม่จบเรื่อง ยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้จินตนาการเรื่องราวต่อไป และเป็นการกระตุ้นให้เด็กรู้จักคิด และพูดออกมาเป็นเรื่องราวได้เอง โดยมีครูช่วยเสริม และให้การสนับสนุนส่งผลให้หลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการพูดเป็นเรื่องราวสูงขึ้น และ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังใช้ วิธีการเล่านิทานไม่จบเรื่อง เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการว่าตอนต่อไปของนิทานจะเป็นอย่างไร และเป็นการกระตุ้นให้เด็กรู้จักคิดและพูดออกมาเป็นเรื่องราวได้

ดังนั้นเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ จึงมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น เพราะกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมี การพูดเลียนแบบบทสนทนาของตัวละครตามเนื้อเรื่อง ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า กิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกความสามารถทางการพูด ทั้งทางด้านการรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จากนิทาน การพูดเป็นประโยค และการพูดเป็นเรื่องราวเลียนแบบตัวละครในเรื่อง หลังเสร็จกิจกรรมในแต่ละครั้ง จะมีการพูดคุย ซักถาม เกี่ยวกับนิทานเรื่องที่เด็กๆ ได้ฟังและมีส่วนร่วมในการเล่า เด็กเรียนรู้ได้ดีจากประสบการณ์ตรง ซึ่งเกิดจากการที่เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษาจากเพื่อนและครู ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดที่สูงขึ้น ได้รู้จักคำศัพท์ที่แปลกใหม่มากขึ้น นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและแสดงท่าทางประกอบตามจินตนาการของตนเอง โดยครูจะตั้งคำถาม และสมมติว่า ถ้าเด็กเป็นตัวละครตัวนี้เด็กจะอย่างไร จะพูดอะไร ก็มีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้นด้วย ทั้งยังช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และอารมณ์จากการเล่านิทาน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ เด็กจึงได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ หลายด้าน

ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรมีการศึกษาความสามารถทางการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน
2. ควรเลือกใช้สื่อที่มีรูปแบบสวยงามน่าสนใจรูปภาพที่ใช้ประกอบการเล่านิทานควรทำจากวัสดุที่คงทนและแข็งแรง
3. ยังขาดความชำนาญการข้อมูลที่ส่งพฤติกรรมการพูดของผู้ทาวิจัยเนื่องจากมีเวลาน้อย

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เนื่องจากความกรุณาที่ดียิ่ง จากคณะอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่คอยให้ความรู้ คำปรึกษาและการแนะน้าชี้แนวทาง ตลอดจนตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและมีคุณภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาการศึกษาปฐมวัยทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทอบรมสั่งสอน ให้ได้ความรู้ต่างๆ ด้วยความรัก ความเมตตาและช่วยเป็นกำลังในการทาในการทาวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ ขอขอบพระคุณ บุคลากรคณะครูโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนในทุกด้าน ด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนๆนิสิตปริญญาตรีสาขาศึกษาที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้วิจัยสามารถทาวิจัยฉบับนี้ได้เสร็จสมบูรณ์

ฐิติกา ชมแสงแก้ว

2561

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช2540(อายุ3-5ปี).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). ความคิดสร้างสรรค์หลักการเรียนรู้
การเรียนการสอน การประเมินผล. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2546). คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช2546(อายุ3-5ขวบ).
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กนิการ์ พงศ์พันธุ์สถาพร.(2553).พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรม การแสดงประกอบการเล่านิทาน.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา
ปฐมวัย).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิ่งแก้ว อรรถกร. (2519). นิทานพื้นเมือง. กรุงเทพฯ: ชัยศิริการพิมพ์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541, เมษายน). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 2(2): 10 – 19.
----- . (2545). รูปแบบการสอนปฐมวัย . กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- . (2547). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย . กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรส
โปรดักส์.
- เกริก ยืนพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เกศินี โชติเสถียร. (2524). แนวการจัดโรงเรียนอนุบาล. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.เอกสารอันดับ12/2525
คุรุสภา.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์.(2543).การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.พิมพ์ครั้งที่
ที่2.ฉะเชิงเทรา:สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา.

ภาคผนวก ก

แผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทานประกอบภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็ก
ปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์
สาระที่ 3 เรื่องธรรมชาติรอบตัวเด็ก หน่วยสัตว์โลกผู้น่ารัก แผนที่ 1
เรื่องส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ระดับชั้นอนุบาล 3
วันที่ 1-2 พฤศจิกายน 2561 เวลา 10.00น. - 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์ (การเล่านิทานประกอบภาพ)

สาระสำคัญ

การฝึกพูด เรียนรู้คำ และประโยคอย่างมีความหมาย เป็นความสามารถในการเข้าใจและจดจำความหมายของคำและประโยคที่ได้จากการเรียนรู้นิทาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ชัดเจน
2. สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
สัตว์มีหลายชนิดมีทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน
2. ประสบการณ์สำคัญ การพูด
- การพูดเป็นคำศัพท์และประโยคที่มีความหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ที่เด็กนักเรียนรู้จักเพื่อเริ่มเข้าสู่การเล่านิทาน

ขั้นสอน

1. ครูนิทานเรื่องลูกเป็ดขี้เหร่ มาเล่าให้เด็กฟัง โดยเริ่มจากแนะนำหน้าปกหนังสือนิทานและชื่อผู้แต่งหลังจากนั้นครูเริ่มเล่านิทานให้เด็กฟัง
2. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานโดยใช้คำถาม เช่น
  - ในนิทานลูกเป็ดมีลักษณะอย่างไร
  - ลูกเป็ดได้กลายเป็นอะไร
  - ลูกเป็ดหนีออกมาจากที่ไหนบ้าง
3. ครูให้นักเรียนร่วมกันตั้งชื่อนิทานชิ้นใหม่ตามความคิดของนักเรียน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปชื่อนิทานที่นักเรียนร่วมกันตั้ง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงพูดเป็นคำ
2. สังเกตการพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

ภาคผนวก
นิทานเรื่อง ลูกเปิดขี้เห่

(ผู้แต่ง : วณิชา เทียนเมฆ)

มีแม่เปิดตัวหนึ่ง ฟักไข่แอยู่เป็นเวลานาน จนกระทั่งวันหนึ่ง ลูกเปิดตัวน้อยๆ เริ่มเจาะเปลือกไข่ออกมาทีละตัว ๆ จนเกือบหมด เหลือไข่ใบใหญ่หนึ่งฟอง ที่ยังไม่ยอมออก แม่เปิดจึงนั่งกกไข่ต่อไป ในที่สุด ไข่ใบสุดท้ายก็แตกออก ลูกเปิดโผล่ออกมาจากไข่ ตัวโต คอยาว ขนสีเทา รูปร่างน่าเกลียด แม่เปิดรู้สึกสงสัยในตัวลูกเปิดตัวนี้มาก คิดในใจว่า คงไม่ใช่ลูกของเรา วันรุ่งขึ้นแม่เปิดพาลูกเปิดน้อย ๆ ไปว่ายน้ำที่สระ เพื่อที่จะทดสอบว่า ลูกเปิดขี้เห่ตัวใหญ่ จะว่ายน้ำได้หรือไม่ ลูกเปิดแข่งขันกันวิ่งลงไปลอยคอในน้ำ และว่ายน้ำได้อย่างสวยงาม ลูกเปิดขี้เห่ไม่มีความสุขเลย เพราะลูกเปิดตัวอื่น ๆ รัมจิกตี ดังนั้น วันหนึ่งลูกเปิดขี้เห่จึงหนีไปอยู่หนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่งลูกเปิดอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายวัน วันหนึ่งมีหมาล่าเนื้อตัวหนึ่ง วิ่งผ่านมาพบลูกเปิดเข้า หมานั้นหยุดจ้องดูลูกเปิดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็วิ่งไปเลย “โฮเอ้ย” ลูกเปิดพูด ฉันทรงน่าเกลียดมาก จนหมาก็ไม่ยอมมอง ลูกเปิดขี้เห่ได้ออกเดินทางไป จนถึงกระท่อมหลังหนึ่ง เจ้าของบ้านเป็นหญิงแก่ นางเลี้ยงแมวไว้ตัวหนึ่ง แม่ไก่ตัวหนึ่ง และแม่ไก่อจะออกไข่ให้หญิงแก่วันละ 1 ฟอง หญิงแก่มองเห็นลูกเปิดขี้เห่ ก็คิดว่า ถ้าเลี้ยงไว้ไม่นานก็คงจะออกไข่ ให้เรากินอีกวันละ 1 ฟอง หญิงแก่จึงยอมให้ลูกเปิดอาศัยอยู่ในห้องด้วย เลี้ยงไปจนนาน แต่ลูกเปิดขี้เห่ก็ยังไม่ออกไข่สักที กอร์ปกับลูกเปิดขี้เห่ทะเลาะกับแมวและไก่ จึงได้หนีออกจากบ้านหญิงแก่ไปขณะที่กำลังดินออกจากบ้านหญิงแก่ ลูกเปิดเดินไปเรื่อย ๆ จนถึงสระน้ำแห่งหนึ่ง ก็เลยแวะหยุดพักผ่อน ด้วยความเหนื่อยอ่อนล้าจนหลับไป บังเอิญมีชาวนาใจดีคนหนึ่งมาพบเข้า จึงได้พาเอาลูกเปิดขี้เห่ไปอยู่บ้าน ลูกๆชาวนาดีใจมาก อยากเล่นด้วย จึงวิ่งไล่จับลูกเปิด ลูกเปิดกลัว บินขึ้นไปเกาะบนถังนม ลังนมหกกระฉาย เมียชาวนาโกรธมากใช้เหล็กเขี่ยให้ขว้าง ลูกเปิดวิ่งหนีออกทางประตูหลังแอบซ่อนอยู่ใต้พุ่มไม้ลูกเปิดขี้เห่ได้หนีออกมาอยู่ป่าละเมาะ ริมสระน้ำเป็นเวลานาน ตอนนี้ลูกเปิดขี้เห่โตกว่าเดิมมาก มีปีกใหญ่ และแข็งแรง วันหนึ่งลูกเปิดขี้เห่บินเที่ยวรอบๆ สระ เผอิญเหลือบไปเห็นนกสีขา 3 ตัวบินลง去玩ในสระน้ำ ลูกเปิดนึกในใจว่า ถ้าเราบินลง去玩ในน้ำ ให้นกแสนสวย 3 ตัวนั้นจิกเราเสียจะดีกว่าอยู่ต่อไป โดยมีรูปร่างหน้าเกลียดอย่างนี้ ลูกเปิดขี้เห่ก็เลยใจแล้วก้มลงดูเงาของตัวเองในน้ำแต่แล้วก็ต้องแปลกใจ ที่เห็นเงาเป็นหงส์แสนสวย ต่อไปนี้เราไม่ได้เป็นลูกเปิดขี้เห่ให้อีกแล้ว ผุ่งหงส์ในสระลอยเข้ามาใกล้ และพากันทักทาย พวกเด็กๆร้องว่า มีหงส์มาใหม่อีกตัวหนึ่งแล้ว หงส์ตัวใหม่สวยที่สุด แต่หงส์ตัวใหม่ไม่ลาพอใจเลย แค่นี้ก็ถึงคินก่อน ๆ เมื่อครั้งยังเป็นลูกเปิดขี้เห่ ผุ่งหงส์พากันบินขึ้นจากน้ำ หงส์ตัวใหม่บินเข้าผุ่งไปด้วยอย่างมีความสุข

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์
สาระที่ 2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก หน่วยครอบครัวสุขสันต์ แผนที่ 2
เรื่องส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ระดับชั้นอนุบาล 3
วันที่ 5 - 9 พฤศจิกายน 2561 เวลา 10.00น. - 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์ (การเล่านิทานประกอบภาพ)

สาระสำคัญ

การฝึกพูด เรียนรู้คำ และประโยค อย่างมีความหมาย เป็นความสามารถในการเข้าใจและจดจำความหมายของคำและประโยคที่ได้จากการเรียนรู้นิทาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ชัดเจน
2. สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

สาระการเรียนรู้

1.สาระที่ควรรู้

ครอบครัวของเราประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย และตัวเรา

2.ประสบการณ์สำคัญ การพูด

- การพูดคำศัพท์และพูดเป็นประโยคที่มีความหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1.ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงบ้านของฉัน ”บ้านของฉันมีคนอยู่มากมาย มีพ่อมีแม่ ปู่ย่าตายาย อีกทั้งนานาทุกคนอยู่สบาย เราเป็นพี่น้องกัน เราเป็นพี่น้องกัน พร้อมทำท่าประกอบ

ขั้นสอน

1.ครูนิทานเรื่องลูกแมวมสามตัว มาเล่าให้เด็กฟัง โดยเริ่มจากแนะนำหน้าปกหนังสือนิทานและชื่อผู้แต่งหลังจากนั้นครูเริ่มเล่านิทานให้เด็กฟัง

2.ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานโดยใช้คำถาม เช่น

- ในนิทานลูกแมวทั้งสามชื่อว่าอะไรบ้าง
- ลูกแมวทั้งสามสร้างบ้านด้วยอะไรบ้าง
- ลูกเปิดหนีออกมาจากที่ไหนบ้าง

3.ครูให้นักเรียนร่วมกันตั้งชื่อนิทานขึ้นใหม่ตามความคิดของนักเรียน

ขั้นสรุป

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปชื่อนิทานมา 1 ชื่อ แล้วตั้งชื่อนิทานเรื่องนี้ใหม่

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 1.นิทานเรื่อง ลูกแมวมสามตัว
- 2.เพลง “บ้านของฉัน”

การวัดและการประเมินผล

- 1.สังเกตการออกเสียงพูดเป็นคำ
- 2.สังเกตการพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

ภาคผนวก
นิทานเรื่อง ลูกแมวสามตัว

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ครอบครัวแมวครอบครัวหนึ่ง มีลูกแมวสามตัว ชื่อ จุต เทา แต้ม เมื่อทั้งสาม โตขึ้นพอช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว แม่แมวจึงให้ลูกๆทั้งสามสร้างบ้านของตนเองใหม่

จุต สร้างบ้านด้วยหญ้าและฟาง

เทา สร้างบ้านด้วยไม้ ซึ่งแข็งแรงมากกว่าบ้านฟาง

แต้ม สร้างบ้านด้วยอิฐ หิน ปูน ทราย เป็นบ้านตึกที่แข็งแรงมาก

วันหนึ่งเจ้าโบโบ้ สุนัขคู่อริซึ่งเป็นศัตรูของลูกแมวทั้งสามผ่านมาเห็น ลูกแมวจุต อาศัยอยู่ในบ้านฟางจึงเคาะประตูให้ลูกแมวจุตเปิด แต่ลูกแมวจุตก็ไม่ยอมเปิดให้ เจ้าโบโบ้ก็ตามมาเคาะประตูเรียกให้เปิดอีกแต่ลูกแมวจุตเทาก็ไม่เปิดประตูให้ เจ้าโบโบ้จึงใช้เท้าเตะกุยและกระแทกบ้านไม้จนพังไปอีก 1 หลัง ลูกแมวทั้งสองรีบวิ่งไปหาลูกแมวแต้ม เจ้าโบโบ้ ก็เรียกให้เปิดประตู แต่ลูกแมวจุต เทา แต้ม ก็ไม่ยอมเปิดให้อีก เจ้าโบโบ้โมโหจึงใช้เท้าเตะกุยและกระแทกอย่างแรง แต่ก็ต้องกระดอนกลับออกมา เพราะ บ้านของแต้มเป็นบ้านตึกแข็งแรงมาก มันจึงหาทางปีนลงไปทางปล่องไฟ ลูกแมวจุต เทา แต้ม เห็นดังนั้น จึงช่วยกันต้มน้ำใส่กระทะใบใหญ่วางใต้ปล่องไฟจนน้ำเดือด เจ้าโบโบ้จึงตกลงไปในน้ำเดือดพอดี มันได้รับความเจ็บปวดมาก วิ่งหนีไปจากบ้านของลูกแมวแต้ม และไม่กลับมาอีกเลย ลูกแมวจุต เทา แต้ม จึงวิ่งมาอยู่ด้วยกันที่บ้านตึก ด้วยความผาสุกและปลอดภัย

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์
สาระที่ 2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก หน่วยครอบครัวสุขสันต์ แผนที่ 3
เรื่องส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ระดับชั้นอนุบาล 3
วันที่ 12 - 16 พฤศจิกายน 2561 เวลา 10.00น. - 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์ (การเล่านิทานประกอบภาพ)

สาระสำคัญ

การฝึกพูด เรียนรู้คำ และประโยค อย่างมีความหมาย เป็นความสามารถในการเข้าใจและจดจำความหมายของคำและประโยคที่ได้จากการเรียนรู้นิทาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ชัดเจน
2. สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

สาระการเรียนรู้

1.สาระที่ควรรู้

ครอบครัวของเราประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย และตัวเรา

2.ประสบการณ์สำคัญ การพูด

- การพูดคำศัพท์และพูดเป็นประโยคที่มีความหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1.ครูนำนิทานเรื่องลูกไก่หาแม่ มาให้เด็กดูและชวนเด็กคุยว่า เด็ก ๆมีคนไหนติดกับพ่อแม่ไหมคะ หรือว่ามีใครที่ไม่เชื่อฟังเวลาพ่อแม่พูดหรือเปล่า จะเหมือนกับลูกไก่ตามหาแม่หรือเปล่า

ขั้นสอน

- 1.ครูนำนิทานเรื่อง ลูกไก่หาแม่ มาเล่าให้เด็กฟัง
- 2.ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานโดยใช้คำถาม เช่น
  - ลูกไก่หนีไปเที่ยวไหน
  - ลูกไก่ไปเจอเพื่อนใหม่แล้วพากันไปเที่ยวเล่นกันอย่างไร

ขั้นสรุป

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 1.นิทานเรื่อง ลูกไก่หาแม่

การวัดและการประเมินผล

- 1.สังเกตการออกเสียงพูดเป็นคำ
- 2.สังเกตการพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

ภาคผนวก
นิทานเรื่อง ลูกไก่หาแม่

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ลูกไก่ตัวหนึ่งมีนิสัยดื้อ ไม่เชื่อฟังคำสอนของพ่อ แม่ วันหนึ่งลูกไก่หนีออกไปเที่ยวเล่นนอกรั้วบ้าน ลูกไก่ได้เพื่อนใหม่เป็นผีเสื้อแสนสวยทั้งสองชวนกันเล่นอย่างสนุกสนาน และห่างออกมาทุกที ลูกไก่และผีเสื้อเล่นเพลินจนใกล้ค่ำ ผีเสื้อบินหนีไป ลูกไก่ก็คิดถึงแม้อยากกลับบ้านแต่หาทางไม่ได้ ลูกไก่อถามใครก็ไม่มีใครรู้จักบ้านของลูกไก่ ขณะนั้นเองมีแมวมาไล่กัดลูกไก่ ลูกไก่ต้องวิ่งหนีไปซ่อนอยู่ที่กอหญ้า ลูกไกรู้สึกกลัว และหิวอาหารมาก ลูกไก่เดินร้องไห้และเรียกแม่ ลูกไก่อคิดว่า ฉันควรเชื่อคำสอนของแม่ไม่ควรหนีมาคนเดียว ในเวลาเดียวกันนั้นแม่ไก่อตามมาพบและพาลูกไก่อกลับบ้าน ลูกไก่อจึงสัญญากับแม่ว่า แม่จ๋า หนูจะไม่ดื้ออีกแล้ว จะเป็นลูกที่ดีของแม่ตลอดไป

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์
สาระที่ 2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก หน่วยครอบครัวสุขสันต์ แผนที่ 4
เรื่องส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ระดับชั้นอนุบาล 3
วันที่ 4 - 5 กรกฎาคม 2560 เวลา 10.00น. - 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์ (การเล่านิทานประกอบภาพ)

สาระสำคัญ

การฝึกพูด เรียนรู้คำ และประโยค อย่างมีความหมาย เป็นความสามารถในการเข้าใจและจดจำความหมายของคำและประโยคที่ได้จากการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ชัดเจน
2. สามารถพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
ครอบครัวของเราประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย และตัวเรา
2. ประสบการณ์สำคัญ การพูด
- การพูดคำศัพท์และพูดเป็นประโยคที่มีความหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำนิทานเรื่องคุณแม่ชาอุ้มหน้อยให้เด็กดู และถามเด็กๆว่าเด็กๆชอบให้คุณแม่อุ้มไหมคะ เพื่อโยงเข้าสู่

นิทาน

ขั้นสอน

1. ครูนำนิทานเรื่อง คุณแม่ชาอุ้มหน้อย เล่าให้เด็กฟัง
2. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานโดยใช้คำถาม เช่น
- ในนิทานมีตัวละครกี่ตัวและมีใครบ้าง
- คุณแม่ทำอะไรน้องข้าวจึงไม่ให้คุณแม่อุ้มอีก

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทานและจากการถามตอบของเด็กทั้งหมด

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง คุณแม่ชาอุ้มหน้อย

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงพูดเป็นคำ
2. สังเกตการพูดเป็นประโยคได้อย่างมีความหมาย

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

ภาคผนวก
นิทานเรื่อง คุณแม่ขาอุ้มหน่อย

(ผู้แต่ง : เกวลิน ภายทอง)

เช้าวันอากาศแจ่มใส เด็กผู้หญิงตัวเล็กกำลังนอนหลับอยู่ “น้องข้าวตื่นได้แล้วลูก” เสียงคุณแม่ปลุกน้องข้าว น้องข้าวลืมตาขึ้นมาก็โผล่เข้าหาคุณแม่และพูดว่า “คุณแม่ขา.....อุ้มหน่อย” วันนี้คุณแม่พาน้องข้าวไปเที่ยวสวนสนุก คุณแม่ให้น้องข้าวไปรงสีชมพูมีลายกระต่ายสีขาวและสวมรองเท้าน้ำสีฟ้าผูกโบว์เล็กๆ น้องข้าวยิ้มพอใจกับชุดนี้ที่เคยตั้งชื่อให้ว่า ชุดเจ้าหญิงแสนสวย ขณะกำลังเดินไปป้ายรถประจำทาง น้องข้าวหันมาบอกคุณแม่ว่า คุณแม่ขา.....อุ้มหน่อย คุณแม่จึงบอกอย่างเอ็นดูว่า “รองเท้าน้ำสีฟ้าผูกโบว์น่ารักของหนู จะทำให้หนูเดินเร็วกว่าแม่อีกนะ” แล้วคุณแม่ก็แก้มเดินช้าๆ ให้น้องข้าวหัวเราะชอบใจที่เดินเร็วกว่าคุณแม่ “ตุ๊กตาตัวใหม่ ตัวใหญ่ น่ารัก “แต่หนักนะหนักมากด้วยสิ “ทำไมตุ๊กตาเดินเองไม่ได้ล่ะ ที่น้องข้าวยังเดินเองได้เลย..... เอ๊ะ ! น้องข้าวก็ชอบให้คุณแม่อุ้มนี่นา คุณแม่คงเหนื่อยเหมือนกัน” คุณแม่ขา อุ้ม อุ้ม อุ้ม ตุ๊กตาให้หนูหน่อย วันนั้นทั้งวัน น้องข้าวก็เฝ้าองเงาให้คุณแม่อุ้มอีกเลย